

Jméno španělského prozaika Vicenta Blasca Ibáeze bylo v Československu dvacátých let velmi dobře známo. Mezi lety 1919 až 1931 u nás vyšlo dvacet jeho děl, z nichž šestnáct přeložil Karel Vít-Veith. V té době byl Ibáez populárním autorem i v jiných zemích Evropy a také ve Spojených státech, kde jeho díla dosáhla velkého úspěchu. Žil a tvořil souběžně s Generací 98, ale jeho názory i umělecká metoda se od proudu osmadvacátníků lišily. Pozdější tvorba tohoto spisovatele již ale nedosahuje kvalit jeho raných próz a bývá považována za úpadkovou.

V naší práci se zabýváme konkrétně Ibáezovým románem *La bodega* a jeho dvěma překlady do češtiny. Dílo *La bodega* vyšlo v roce 1905 a patří do cyklu sociálních románů, jež spisovatel napsal mezi lety 1903 až 1905. Tehdy se v Ibáezově tvorbě nejvýrazněji projevovala kritika španělské společnosti, monarchie a církve. Tento román byl do češtiny přeložen dvakrát, poprvé Karlem Vítem-Veithem v roce 1927, podruhé Václavem Cibulou v roce 1956.

V této práci se zabýváme nejprve osobností romanopisce, jeho dílem a politickou činností a názory, jež jsou klíčové pro zdůvodnění spisovatelovy popularity v meziválečném Československu. Následuje kapitola věnovaná charakteristice románu *La bodega*, a to jak po obsahové, tak po stylistické stránce. Čtvrtá kapitola je věnována překladatelům románu, Karlu Vítu-Veithovi a Václavu Cibulovi. Na základě modelu španělské teoretičky Rosario García Lópezové, jež popsala ve své knize *Guía didáctica de la traducción de textos idiolectales*, jsme vypracovali translatologickou analýzu originálu a provedli hodnocení obou překladů. Hodnocení zahrnuje stručnou charakteristiku dobové normy vzniku obou překladů, míru zachování autorova stylu, zachování významu a přijatelnost překladu v přijímající kultuře.

Z naší analýzy vyplynulo, že překlad Karla Víta-Veitha je nevyhovující nejen po stránce obsahové, ale i po stránce stylistické.